

Men oplysningen fra TV-avisen er ikke korrekt, FN har ikke bedt om styrker til Darfur. Det er rigtigt, at FN overvejer det, og der vil så gå flere måneder, før opfordringen kommer, og som hr. Holger K. Nielsen ved, vil Danmark være positiv. Vi er jo aktive i forbindelse med opfordringen til at være med i Sudan, så vi følger altså meget nøje FN, hvor vi kan, og hvor vi har kræfter til de.

Det er jo ikke altid, hr. Holger K. Nielsen gør det. F.eks. stemte hr. Holger K. Nielsen den 9. januar 2002 ja til, at vi var med i Afghanistan, og så vidt jeg forstår på debatten om beslutningsforslaget nu om Afghanistan, så agter SF ikke at stå ved den støtte, man gav FN's opfordring i januar 2002. Nu agter man så ikke at følge FN. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor man ikke kan følge FN nu i Afghanistanspørgsmålet, når man kunne i januar 2002. Men det skal vi jo drøfte i næste uge.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige: Jeg er helt enig med hr. Frank Aaen i, at det her skal føre til en freds- og forsoningsproces. Jeg er til gengæld ikke enig i, at vi ikke har gjort noget for det. Det, vi nemlig gør med f.eks. træning i retssamfundet, gør vi jo for at undgå nye konflikter og få en ordentlig behandling af hinanden.

Vi har også ønsket at inddrage de arabiske lande mere. Vi ønsker også en freds- og forsoningskonference, som ligen jo faktisk er i gang med at foretage med inddragelse af alle. Vi ønsker også, at den demokratiske regering skal være inddragende, altså repræsentativ for hele det irakiske folk. Det har vi faktisk tilkendegivet i alle de samtaler, vi har haft med de irakiske politiske ledere, ligesom jeg også har drøftet den her mulighed for en freds- og forsoningskonference med Den Arabiske Liga.

Der er bare det ved det – hvilket vi også drøftede sidste gang, så vi behøver ikke tage en ny, lang debat om det nu – at fred og forsoning så også forudsætter, at der er nogen til at beskytte processen. Det er så der, vi ikke er enige.

Hr. Frank Aaen spurgte, hvad resultatet er, og kom med alt det her om, hvad der er gået dårligere. Jamen der er altså også meget væsentlige, gode resultater af vores indsats. Der har altså været tre frie valg i 2005. Der er en fri forfatning. Der er en regering, som nu er baseret, og som bliver en repræsentativ regering. Man har fulgt den politiske proces, som er blevet anbefalet af Sikkerhedsrådet, og som det brede flertal her i Folketinget har bakket op om, lige siden Sikkerhedsrådet bad om det.

Der er nu et meget stort antal frie dagblade og radio- og tv-stationer. Der var 300 partier, hvor der før i tiden kun var ét. Der er en fremgang i økonomien, som er steget fra 802 US-dollar i 2002 pr. hoved, som jeg sagde sidste gang, til nu 1.051 US-dollar. Økonomien går frem og forventes at vokse i 2006 med 17 pct.

Der er skabt over 30.000 nye firmaer siden april 2003, og de fleste er små og mellemstore virksomheder. Det er dem, der er demokratibærende. Og det er i andre sektorer end oliesektoren.

Arbejdsløsheden er faktisk faldet fra et niveau på omkring 50-60 pct. midt i 2003 til mellem 27 pct. og 40 pct., afhængigt af hvilket område man er i.

Så vil jeg også lige gøre opmærksom på, som jeg sagde sidst, at ifølge Oxford Research International, som Folketinget jo ofte anvender, fra november 2005 angav 73 pct. af irakerne faktisk, at deres situation sammenlignet med situationen før den militære aktion var enten meget bedre, noget bedre eller uændret, men altså ikke værre. 68 pct. sagde i samme meningsmåling, at situationen i Irak om et år vil være noget eller meget bedre end i dag. Ifølge en undersøgelse, International Republic Institute lavede i november 2005, mente 49 pct. af irakerne, at Irak bevæger sig i den rigtige retning, mens 36 pct. – det medgiver jeg, men det er dog et meget lavere tal end 49 – fandt, at Irak bevæger sig i den forkerte retning.

Så irakerne mener altså også selv, at der på mange punkter er fremskridt, som terroristerne og de gamle baathister prøver at forhindre. Derfor er det vigtigt, at den regering, som kommer, bliver præcis så inddragende, at sunnitterne går ind i den politiske proces og vender sig mod dem, der vil destruere en politisk proces.

KL 11.25

Så det her drejer sig om, hvorvidt vi imødekommer Sikkerhedsrådet og Irak i deres ønske om, at vi bliver til i 2006. Og jeg er glad for, at vi kan melde tilbage, at Danmark med et bredt flertal støtter op om vores tilstedeværelse i Irak, både den militære, den træningsmæssige og den humanitære, i hvert fald frem til den 1. juli 2006. Og så må vi have en debat om analysen i maj måned igen.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Med hensyn til Irakanalysen var det ikke min tanke at rejse nogen datodiskussion om, hvornår